

**Maranathakerk
Spakenburg-Zuid**

Zondag 12 april 2020

-1^e Paasdag -

Lezen/Tekst: Lukas 24:1-12

Ik hoef er niet voor te zorgen dat ik
leef als een kind van God.

God wil het mij geven als een vrucht
van Jezus' opstanding.

Ds. Gertjan van Harten
(g.v.h@kpnmail.nl)

LEVEN VOL VERWACHTING

De veertigdagentijd is al eeuwen een tijd waarin de kerk stilstaat bij het lijden van Jezus en zich bezint op de vraag: hoe sta ik richting God? Onze huidige tijd leidt ook tot bezinning. Het coronavirus heeft de wereld op zijn kop gezet. We hadden het zo druk. Tijd voor anderen hadden we weinig. Maar nu zijn onze agenda's leeg. Nu hebben we bijvoorbeeld veel meer tijd voor onze kinderen. En je hoort mooie verhalen over mensen die naar elkaar omzien. Zo leidt de coronacrisis tot bezinning. Waar besteden we onze tijd aan? En ook: hoe gaan we om met de schepping? De aarde wordt uitgeput. Maar nu fabrieken noodgedwongen minder uitstoot produceren en vliegtuigen aan de grond blijven staan, herstelt de natuur zich enigszins.

Maar wat heeft dit met *Pasen* te maken? Het gaat met Pasen toch over de opstanding van Jezus?! Over eeuwig leven? Dat klopt. Wij vieren vandaag dat er dankzij de opstanding van Jezus eeuwig leven is. Alleen kun je dit eeuwige leven niet los zien van het hier en nu. Eeuwig leven is immers leven in verbondenheid met God. En dat mogen we vandaag al doen. Paulus noemt dat "leven vanuit de kracht van de opstanding". Dat is leven tot eer van God. Wij leven vol verwachting van wat komen gaat: eeuwig leven op de nieuwe aarde. Maar ook vol verwachting van wat God vandaag al aan ons geeft: een leven gericht op zijn eer.

Toch merk dat ik daar soms eerder cynisch dan hoopvol over ben. Om nog even voor te borduren op de coronacrisis. Het leidt tot bezinning. Maar – denk ik dan – als de crisis voorbij is, gaan we gewoon weer op oude voet verder. Is het met Pasen ook niet zo? Jezus is opgestaan. De dood is overwonnen. Wij mogen leven vanuit de kracht van de opstanding. Maar wat zie je daarvan terug? Wat is er van terug te zien in *mijn* leven? Is de vrucht van de Geest aan te wijzen in hoe ik leef? Wat moet ik daar nog in groeien. Of beter gezegd: wat *mag* ik daar nog in groeien. Want ik moet er niet allereerst voor zorgen dat er iets van Christus zichtbaar wordt in mijn leven. Hoe zou ik ooit kunnen? Het is vrucht waar de Geest voor wil zorgen. Het kan dankzij de opstanding van Jezus Christus.

Geef je daar in geloof aan over. De kracht van de opstanding is zo groot dat Jezus weer levend werd en het graf verliet. Een ongekende kracht! En *die* kracht wil God ook in ons laten werken. Dezelfde kracht als waarmee Jezus uit de dood werd opgewekt. Dat is een belofte van God. Leef daarom vol verwachting. Vol verwachting wat Christus door zijn Geest ook in *jou* tot stand wil brengen. "Want nu de Heer is opgestaan, nu vangt het nieuwe leven aan."

Leesrooster komende week:

Maandag: Romeinen 6:1-14

Dinsdag: 1 Korinte 15:1-19

Woensdag: 1 Korinte 15:20-34

Donderdag: 1 Korinte 15:35-58

Vrijdag: Kolossenzen 2:6-23

Zaterdag: Kolossenzen 3:1-17

Om over na te denken:

- Wat verwacht je van de kracht van de opstanding in *jouw* leven?
- In hoeverre kunnen anderen in *jouw* leven Christus terugzien?

Punten voor geloofsgesprek:

- In hoeverre leidt de coronacrisis bij jou tot bezinning over hoe je omgaat met je tijd, je medemens en de schepping?
- Stelling: Als wij over "eeuwig leven" spreken, denken we te weinig aan het leven hier en nu.